

PREZYDENT OLSZTYNA

URZĄD MIASTA OLSZTYNA

Olsztyn, dnia 07 04.2017 r.

Znak sprawy: PL.310.2.2016

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Prezydent Olsztyna na podstawie art. 14j § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 201 ze zm.), dalej jako o.p., w związku z art. 1 ustawy z dnia 26 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r. poz. 1827 ze zm.)

uznaje za prawidłowe stanowisko Wnioskodawcy zaprezentowane we wniosku z dnia 13 czerwca 2016 r. o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego, zgodnie z którym Wnioskodawca nie będzie zobowiązany do zapłaty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa złożonego komornikowi przy Sądzie Rejonowym w Olsztynie w postępowaniu egzekucyjnym.

UZASADNIENIE

W dniu 13 czerwca 2016 r. wpłynął wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego w zakresie obowiązku zapłaty opłaty skarbowej od składanego komornikowi przy Sądzie Rejonowym pełnomocnictwa w postępowaniu egzekucyjnym. W uzasadnieniu wniosku wskazano, że Wnioskodawca jest adwokatem i działając jako profesjonalny pełnomocnik będzie reprezentował podmioty gospodarcze w sprawach związanych z windykacją wierzytelności. Na podstawie udzielonego pełnomocnictwa ogólnego do reprezentowania klienta we wszystkich sprawach sądowych oraz egzekucyjnych będzie składał pozew przeciwko dłużnikom klienta za pośrednictwem platformy Elektronicznego Postępowania Upominawczego. W takiej sytuacji nie będzie składał pełnomocnictwa do akt postępowania, a jedynie będzie się na nie powoływał w pozwie, dlatego nie będzie uiszczal opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Po otrzymaniu wydanego przez Sąd nakazu zapłaty opatrzonego klauzulą wykonalności, złoży do komornika, poprzez platformę Elektronicznego Postępowania

Upominawczego, wniosek o wszczęcie egzekucji. Po złożeniu wniosku o wszczęcie egzekucji Wnioskodawca złoży do komornika dokument udzielonego mu pełnomocnictwa i będzie to pierwszy moment, gdy pełnomocnictwo będzie złożone przed jakimkolwiek organem.

W odniesieniu do tak opisanego stanu faktycznego wnioskodawca sformułował pytanie: Czy wnioskodawca będzie zobowiązany do zapłaty opłaty skarbowej od składanego komornikowi pełnomocnictwa?

Przedstawiając własne stanowisko Wnioskodawca podał, że złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa w postępowaniu sądowym nie jest wystarczającą przesłanką do powstania obowiązku zapłaty opłaty sądowej (art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy o opłacie skarbowej). W ocenie wnioskodawcy obowiązek zapłaty opłaty skarbowej powstanie dopiero po spełnieniu drugiego warunku o którym mowa w art. 6 ust. 1 ustawy o opłacie skarbowej, jeśli dokument stwierdzający udzielenie pełnomocnictwa, zostanie złożony przed jednym z organów wymienionych w art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy o opłacie skarbowej tj. organem administracji publicznej; podmiotem wykonującym zadania z zakresu administracji publicznej innym niż organ administracji rządowej i samorządowej; sądem.

Zdaniem Wnioskodawcy skoro komornika nie można uznać ani za organ administracji publicznej ani za podmiot wykonujący zadania z zakresu administracji publicznej inny niż organ administracji rządowej i samorządowej, ani za sąd, to złożenie przed nim dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa nie powoduje powstania obowiązku zapłaty opłaty skarbowej.

Prezydent Olsztyna dokonując interpretacji indywidualnej wskazał, że zgodnie z przepisami art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy o opłacie skarbowej, opłacie tej podlega złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii – w sprawie z zakresu administracji publicznej lub postępowaniu sądowym. W ocenie organu podatkowego określenie "postępowanie sądowe" należy interpretować szeroko zgodnie z zakresem tego pojęcia określonym w art. 1 k.p.c., dlatego skoro w doktrynie wskazuje się, że sądowe postępowanie cywilne dzieli się między innymi na postępowanie egzekucyjne, a treść art. 758 k.p.c. wskazuje, że do właściwości sądów rejonowych i działających przy nich komorników należą sprawy egzekucyjne to postępowanie egzekucyjne, prowadzone na podstawie przepisów k.p.c. mieści się w zakresie "postępowanie sądowe" w rozumieniu art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy o opłacie skarbowej. W konsekwencji takiego rozumienia "postępowania sądowego" organ podatkowy uznał, że pomimo tego, że w art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy o opłacie skarbowej nie wymieniono komornika, należy w takim wypadku zastosować pogląd opierający się na rozumieniu pojęcia postępowania sądowego, które zawiera pojęcie postępowania egzekucyjnego, a to z kolei prowadzi do wniosku, że złożenie komornikowi w postępowaniu egzekucyjnym pełnomocnictwo podlega opłacie skarbowej. Ponadto, organ podatkowy stwierdził, że pełnomocnictwo w postępowaniu egzekucyjnym złożone do akt komorniczych jest

skuteczne także w postępowaniu przed sądami np. w sprawie ze skargi na czynności komornika, o udzielenie przybicia lub przysądzenia nieruchomości, a więc jako złożone w postępowaniu sądowym podlega opłacie skarbowej.

Po bezskutecznym wezwaniu organu do usunięcia naruszenia prawa Wnioskodawca wniósł skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie, który wyrokiem z dnia 8 lutego 2017 r. sygn. akt I SA/OL 927/16, uchylił zaskarżoną interpretację Prezydenta Olsztyna. Ponadto, Sąd zobowiązał organ do uwzględnienia oceny prawnej wyrażonej w powyższym wyroku oraz do udzielenia odpowiedzi na zawarte we wniosku o wydanie interpretacji pytanie skarżącego – w zgodzie ze stanowiskiem zaprezentowanym przez Sąd.

Organ podatkowy dokonując ponownej interpretacji zważył co następuje:

Na wstępie wymaga podkreślenia, że podany we wniosku stan faktyczny oraz postawione pytanie prawne będzie stanowić jedyną podstawę faktyczną wydanej interpretacji i tym samym wyznaczać granice, w jakich interpretacja będzie mogła wywoływać określone w ustawie skutki prawne.

Zgodnie z art. 1 ust. 1 i 2 ustawy o opłacie skarbowej opłacie skarbowej podlega:

- 1) w sprawach indywidualnych z zakresu administracji publicznej:
  - a) dokonanie czynności urzędowej na podstawie zgłoszenia lub na wniosek,
  - b) wydanie zaświadczenia na wniosek,
  - c) wydanie zezwolenia (pozwolenia, koncesji);
- 2) złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii – w sprawie z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym.

Opłacie skarbowej podlega również dokonanie czynności urzędowej, wydanie zaświadczenia oraz zezwolenia (pozwolenia) przez podmiot inny niż organ administracji rządowej i samorządowej, w związku z wykonywaniem zadań z zakresu administracji publicznej, a także złożenie w takim podmiocie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii.

W przedstawionym przez Wnioskodawcę stanie faktycznym wskazano, że pełnomocnictwo zostało złożone na etapie postępowania egzekucyjnego przez komornika działającego przy sądzie. W kontekście powyższego rozważenia wymaga czy komornik jest organem administracji publicznej, sądem czy też w sprawie z zakresu administracji publicznej lub postępowaniu sądowym.

Status komornika to całokształt jego uprawnień i obowiązków określonych ustawą o komornikach sądowych i egzekucji oraz przepisami kodeksu postępowania cywilnego i innych ustaw. Niewątpliwie status publicznoprawny komornika jako organu uprawnionego do prowadzenia egzekucji posiada złożony charakter. W piśmiennictwie zwraca się uwagę,

że status ten jest zróżnicowany ze względu na przepisy tych gałęzi prawa i działów prawa, które zaliczane są do prawa publicznego. Z prawnokonstytucyjnego punktu widzenia komornik jest organem władzy publicznej i to nie tylko w znaczeniu funkcjonalnym, ale i podmiotowym. Jest ponadto pomocniczym organem wymiaru sprawiedliwości, ponieważ czynności komornika pozostają w ścisłym związku z działalnością sądu jako organu sprawiedliwości. W świetle przepisów prawa egzekucyjnego komornik jest wyodrębnionym od sądu organem egzekucyjnym (art. 758 k.p.c.) W uwzględnieniu przepisów prawa administracyjnego komornik jest funkcjonariuszem publicznym działającym przy sądzie rejonowym (art. 1 u.k.s.e.). Trybunał Konstytucyjny charakteryzując pozycję ustrojową komornika sądowego uznał, że stwierdzenie „organ władzy publicznej” należy odnieść do organu egzekucyjnego, którym komornik niewątpliwie jest. Z art. 10 Konstytucji wynika, że ustroj RP opiera się na podziale i równowadze władzy ustawodawczej, wykonawczej i sądowniczej. Władzę ustawodawczą sprawuje Sejm i Senat, władzę wykonawczą Prezydent RP i Rada Ministrów, a władzę sądowniczą sądy i trybunały. Podzielić należy stanowisko Trybunału Konstytucyjnego, że komornik nie jest organem władzy sądowniczej – jest co najwyżej pomocniczym organem wymiaru sprawiedliwości. Trybunał Konstytucyjny wprost bowiem wskazał, że komornik nie jest organem władzy sądowniczej – pomimo organizacyjnego i funkcjonalnego powiązania z władzą sądowniczą, komornicy nie są jednak organami tej władzy i nie sprawują wymiaru sprawiedliwości (wyrok TK SK 21/11). Zgodzić się należy, że komornicy przejęli część kompetencji władzy publicznej – możliwość prowadzenia egzekucji. Jednakże określony ustawą zakres działania nie jest wystarczający do przyjęcia, że komornicy są organem władzy publicznej czy też organem państwa.

W kontekście powyższego uznać należy, że komornik nie jest organem administracji publicznej ani sądem w rozumieniu przepisów art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy o opłacie skarbowej. W przedstawionym stanie faktycznym nie mamy również do czynienia z sytuacją, w której złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa nastąpiło w sprawie w postępowaniu sądowym (art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy o opłacie skarbowej).

Odwołując się do art. 758 k.p.c. podkreślić należy, że znajduje się on w księdze drugiej – Postępowanie egzekucyjne, dział I Organy egzekucyjne. Zgodnie z regulacją powołanego wyżej artykułu. Sprawy egzekucyjne należą do zakresu działania sądów rejonowych i komorników. Jest to tak zwana właściwość funkcjonalna organów egzekucyjnych, którymi w określonych sprawach są sądy lub/i komornicy. Przepis art. 758 k.p.c. nie określa jednak co oznacza pojęcie „sprawy egzekucyjne”. Mając na uwadze treść art. 1 k.p.c. sprawami egzekucyjnymi w znaczeniu art. 758 k.p.c. są w zasadzie sprawy z zakresu prawa cywilnego, rodzinnego, opiekuńczego, gospodarczego oraz prawa pracy „jak również sprawy z zakresu ubezpieczeń społecznych oraz inne sprawy do których stosuje

się k.p.c., a w których zostały wydane tytuły egzekucyjne w celu przymusowego ich wykonania.

Organami egzekucyjnymi, obok sądów rejonowych, są komornicy o czym stanowi art. 759 k.p.c. Podkreślić należy, iż zarówno sądy jako organy egzekucyjne, jaki i komornicy prowadzą postępowanie egzekucyjne i dokonują czynności egzekucyjnych, które są, co do formy, miejsca i czasu ich dokonywania przepisami k.p.c. Nie zmienia to jednak faktu, że są to czynności egzekucyjne prowadzone w ramach postępowania egzekucyjnego.

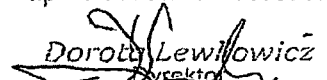
Rozróżnić bowiem należy odrębność postępowania sądowego i egzekucyjnego. Postępowanie sądowe jest prowadzone przed sądem i przez sąd, podczas gdy postępowanie egzekucyjne może być prowadzone przez sąd i przez komornika jako organy egzekucyjne. Godzi się zauważyć, że w postępowaniu egzekucyjnym sąd występuje w podwójnym charakterze: sądu egzekucyjnego prowadzącego postępowanie sądowe i organu egzekucyjnego wykonującego czynności egzekucyjne. Sąd występuje w charakterze sądu egzekucyjnego gdy przepis tak stanowi, a w szczególności przykładowo gdy nadaje klauzule wykonalności, rozpoznaje skargi na czynności i postanowienia komornika, orzeka o trybie dalszego prowadzenia egzekucji w przypadku zbiegu egzekucji, rozpoznaje wnioski o wyjawienie majątku, rozstrzyga w przedmiocie ograniczenia egzekucji, wydaje z urzędu komornikowi zarządzenia zmierzające do zapewnienia należytego wykonania egzekucji. Jako organ egzekucyjny sąd występuje zaś np. przy egzekucji czynności zastępowalnych (art. 1049 k.p.c.), czynności niezastępowalnych (art. 1050 k.p.c.), przy egzekucji świadczeń polegających na zaniechaniu dokonania oznaczonych czynności lub nieprzeszkadzania czynnościom wierzyciela (art. 1051 k.p.c.).

Z kolei komornik występuje jako organ egzekucyjny prowadzący postępowanie egzekucyjne. W sprawach zastrzeżonych dla sądu komornik jest tylko organem spełniającym polecenia sądu.

Podsumowując zgodnie z art. 1 k.p.c. i art. 758 k.p.c postępowanie egzekucyjne nie mieści się w zakresie pojęcia „postępowanie sądowe”. Są to pojęcia o wspólnym zakresie w sytuacjach, gdy sąd jest organem egzekucyjnym i w tym zakresie prowadzi postępowanie sądowe. Natomiast komornik jako organ egzekucyjny nie prowadzi postępowania sądowego.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt rozpatrywanej interpretacji podatkowej stwierdzić należy, że złożenie pełnomocnictwa komornikowi przy Sądzie Rejonowym w Olsztynie w postępowaniu egzekucyjnym nie będzie skutkowało powstaniem obowiązku zapłaty opłaty skarbowej.

up. PREZYDENTA OLSZTYNA

Dorota Lewiłowicz
dyrektor
Wydziału Podatków i Opłat